

SVETE MISE U TJEDNU 27.5.2012.- 3.6.2012.

Datum	Dan	Kalendar	Misna nakana
27.5.	N	7. USKRŠNA DUHOVI (PEDESETNICA) <i>sv. Augustin Kenterberijski</i> <i>sv. Bruno iz Würzburga</i>	08.00 – Sv. Misa (Sv. Ana): + Ivan Črnjak 09.30 – Sv. Misa (Šemovci): + Martin i Ana Šignjar, Martin Kolaric 11.00 – Sv. Misa (Virje): + Jakob Šoš
28.5.	P	<i>sv. German Pariški</i> <i>sv. Vilim Akvitanijski</i> <i>Marija Bartolomeja Bagnesi</i>	07.00 + na nakanu 11.00 – Sv. Misa na / MOLVE
29.5.	U	<i>sv. Polion i Euzebije</i> <i>sv. Maksimin iz Trier</i>	19.00 + Julijana (god.) i Josip Stančeta
30.5.	S	<i>sv. Feliks I, papa</i> <i>sv. Ferdinand III., kralj</i> <i>sv. Ivana Arška</i>	19.00 + Josip i Terezija Hrženjak 19.30 – Marijina Legija
31.5.	Č	Pohod Blažene Djevice Marije <i>sv. Petronila Rimska</i>	19.00 + Petar i Krešimir Horvat 20.00 – KLANJANJE I MOLITVA
1.6.	P	<i>sv. Justin</i> <i>sv. Juvencije; (Mladen)</i> <i>sv. Simeon iz Sirakuze</i>	11.00 – Sv. Ispovijed po kućama za prvi Petak 19.00 – KUMULATIVNA: Ivan Bušić (30g.); Katica i Martin Leščan, Ivka i Mirko Dragica, Neven Piskor; na čast Presv. Trojstvu, Mariji Pomoćnici i sv. Anđelima; Štefanija Ormanec (od krsne kume); Ivka Krčmar; na nakanu.
2.6.	S	<i>sv. Erasmo</i> <i>sv. Eugen I., papa</i> <i>sv. Marcelin i Petar</i>	07.00 + Marica, Martin i Stjepan Ivurek 17.00 – Sv. Misa (Sv. Ana): + Đuro Škrinjar i ob. Miletić
3.6.	N	PRESVETO TROJSTVO	09.30 – Sv. Misa (Šemovci): +Ante, Mate i ostali iz obit. Jurić 11.00 – Župna Sv. Misa 19.00 – Sv. Misa (Virje): + Zvonko Tkalčec

Broj žiro računa: 2402006-1100089025 (Erste Banka); Izdaje: Župa Sv. Martina, Lj. Gaja 11, 48 326 Virje, telefon: 048/897-235, za hitne slučajeve mobitel: 099/4080735, e-mail: zupni-ured-virje@kc.t-com.hr; Radno vrijeme župnoga ureda: od utorka do petka (09,00-11,00 sati) i radnim danom nakon Sv. Mise; Urednica: Ivana Cvetković, prof.; Odgovara: vlč. Ivica Bačani, žpk.; Tisak u vlastitoj nakladi; Naklada 300 komada

Svetkovina protiv zloduha (Iv 20,19-23)

Duhovi – svetkovina Duha Svetoga! Duhovi su svetkovina protupokreta. Umjesto zloduha- Duh Sveti. Na svim razinama, u svim područjima: u mome vlastitom životu, u obitelji, društvu, u državi i u Crkvi. Blaženi papa Ivan XXIII. pred 53 godine, 1959., sazvaio je Drugi Vatikanski sabor. On se nadao od toga jednom "novom duhu" za Crkvu. Mnogo toga od njegova sna postalo je stvarnost. Mnoga očekivanja su razočarala. Jedni nalaze da je bilo "zastoja u reformi", Crkva se malo obnovila, previše je ostala "staromodna". Drugi misle da je puno dokazanoga i prokušanoga revnosnom obnovom izgubljeno. Vjerujemo da Duh Sveti vodi Crkvu i svakoga pojedinca na putove na kojima smo često nenaviknuti, i koji su za nas dijelom bolni. Nije svako oduševljenje već od Duha Svetoga. Mnoga razočaranja mogu biti vrata kroz koja Duh Sveti dolazi u naš život. Kako On djeluje? Po čemu ga prepoznamo? Isus danas kaže: "On će vas upućivati u svu istinu." On je Duh istine". Zloduh je duh laži. U laži su kratke noge, kaže narodna poslovice. Boli to, istini gledati u lice. Ali samo istina oslobađa. Na lažima, samozavaravanju, zasljepljivanju ne može se graditi sreća. U današnjem čitanju iz Poslanice Galaćanima (5. poglavlje) sveti Pavao nudi tako reći dvije "provjerene liste", na kojima možemo razlikovati zloduha od Duha. On prvu listu naziva "djela tijela" i time misli stavove i radnje, koji odvede od sreće, od života, od Boga. Ona glasi: bludnost, nečistoća, razvratnost, idolopoklonstvo, vraćanje, neprijateljstva, svađa, ljubomor, srdžbe, spletkarenja, razdori, strančarenja, zavisti, pijančevanja, pijanke i tome slično". Drugu listu apostol naziva "plod Duha". Sve što je ovdje popisano, udružuje i stvara mogućim zajedništvo jednih s drugima. On nabraja devet plodova, a to su: "ljubav, radost, mir, velikodušnost, uslužnost, dobrota, vjernost, blagost, uzdržljivost". Dvije stvari su jasne: druga lista je bez sumnje radosnija od prve. Radije živim s ljudima, koji žive prema drugoj listi. Ali je također jasno, da se stavovi druge liste teško stižu. "Djela tijela" dolaze od sebe ako im se mirno prepustimo. "Plod Duha" mora se izboriti borbom. "Tijelo" kaže: Hajde, idi! To je laž. Duh kaže: Bori se za dobro! I to je istina. Isus nam je zato dao Duha. Svoga duha. Da možemo slijediti njegov uzor. Duh pri tome pomaže.

Prof.dr. sc. M. Špehar:

«BRINEŠ SE I UZNEMIRUJEŠ ZA MNOGO, A JEDNO JE POTREBNO»

SVEČENIČKA DUHOVNOST U DUHU ISUSOVIH RIJEČI

«...A JEDNO JE POTREBNO»

(19. dio)

Akcija i kontemplacija

Često čujemo riječi «akcija i kontemplacija», i to u posljednje vrijeme sve više, praktički otkad smo se podali akciji za koju smo dugo vjerovali da ona sve zamjenjuje i da je ona najvažnija svećenička zadaća, jer sve drugo, uslijed toliko religioznih potreba svako još moljenje izvan onoga koje nam je propisano bilo bi gubljenje vremena i grijeh protiv bližnjega. Kontemplacija je riječ koju se ostavilo u samostanima iza zidova, tzv. kontemplativnim zajednicama koje se ne bave pastoralom i koje kontempliraju jer nemaju što drugo činiti. No kontemplacija se ipak nije dala ugušiti aktivnostima koje često prelaze u aktivizam, ali niti ugrurati među zidove i rešetke nekih samostana. Odjedanput se pojavila kao «kontemplacija na cesti». To je zbog toga što smo pogrešno shvatili i akciju i kontemplaciju. Jedno ne može zamijeniti drugo (ni u najkontemplativnijim samostanima). Akcija se pretvara u čisti aktivizam ako u njoj nema kontemplacije. Stručnije rečeno: djelatnik koji je aktivist, dakle mehanički obavlja svoj posao, gubi svoj identitet. Kontemplacija se, ako već u njoj samoj nema akcije, pretvara u nedjelatnost, u samo-zadovoljstvo, u potpunu nebrigu za drugoga. Već ljudsko tijelo pokazuje kako se trebaju izmjenjivati akcija i kontemplacija i kako je organizam zdrav samo ako ima dovoljno i rada, gibanja, i odmora. Stoga je bilo pogrešno nekada stavljati kontemplaciju iznad akcije i tako omalovažavati akciju, kao što je danas pogrešno stavljati akciju kao jedini način pastoralnoga djelovanja.

Premda se u akciji može kontemplativno djelovati i premda u sebi može nositi zrno kontemplacije – ali to samo i jedino uz ustraju i redovnu kontemplaciju – ne možemo reći da je akcija već u sebi kontemplacija. Za kontemplaciju, doduše, kažemo da je već u sebi aktivna (svojim mirovanjem od misli, za što je potrebno puno energije, a osobito svojim slušanjem), ali nije isto što i akcija već treba voditi pravoj akciji. Tako se kontemplativna akcija i aktivna kontemplacija događaju samo onda ako i jednoj i drugoj damo doći do izražaja

I.

Hvala ti, *zeno-majko*, koja si krio ljudskog

OGLASI I ZAHVALE

OZIVI:

